

Kitekintés a jelenések világára, Selymes József atya műsora 15. rész

Fontosabb jelenések ismertetése és elemzése, Selymes József atya műsora, itt, a Mária Rádióban

Nagy-nagy szeretettel köszöntöm a kedves rádióhallgatókat, így Nagyboldogasszony ünnepe előtt, miközben a Szűzanya Medjugorje-ban adott biztató és reménykeltő augusztus 2.-i üzenetének első mondatára gondolok, mely így hangzik: „*Drága gyermekeim! Veletek vagyok, és nem adom fel!*” Tehát azzal a biztos tudattal készülünk augusztus hónap legszebb ünnepére, hogy a Szűzanya mellettünk marad egészen az utolsó lépésekig, a nagy megtisztuláson át, míg csak el nem kezdődik az ő Szeplőtelen Szívének beígért győzelme. Ennek az előkészítő folyamatnak része a Finca Betania is, azaz az ott történt jelenések és üzenetek, melyek különös nyomatékkal szorgalmazzák a népek és a nemzetek közötti kiengesztelődést. A Szűzanya is így mutatkozott be több alkalommal ott: „a népek kiengesztelődésének Asszonya vagyok.” Ezzel a műsorral befejezném a betaniai jelenések rövid ismertetését, és majd folytatom egy olyan jelenéssorozattal, mely egészen közel áll a szívemhez, s mely jelenések majdnem mindegyikén személyesen is ott voltam. Ez nem más, mint Szőkefalva.

A jelenésekkel kapcsolatosan, - bárhol is történjék az és bármilyen módon – az égnek megvan a maga konkrét és jól előkészített terve, mely minden esetben a lelkek megmentésére irányul. De ezek a jelenések nem a levegőben lógnak, hanem van egy vagy több konkrét személy, akiket Isten választott arra a feladatra, hogy továbbítsák az Ő sürgető üzeneteit. Igen! Sürgető üzenetek ezek, azaz Isten rendkívüli beavatkozásai egy olyan világba, ahol a bűn valóban elhatalmasodott, és ez arra kényszeríti a Mennyet, hogy megnyissa a kegyelmek rendkívüli csatornáit, hogy túláradjon a kegyelem. Ennek a rendkívüli kegyelmi túláradásnak lehetünk nap mint nap tanúi, amikor egyik látnok a másik után lép felszínre, akiket Isten valójában azért küld, hogy segítsenek nekünk a helyes úton megmaradni. A látnokok ezen kegyelmeknek nem csupán eszközei vagy szócsövei, hanem egyben részesei is, és éppen ezért fontos kritérium egy jelenés kivizsgálása esetében az illető látnok erkölcsi élete. Bár megtörténhet per absurdum, hogy a látnokok élete nincs teljes összhangban az általuk közvetített üzenetekkel, mely üzenetek valóban Istentől származnak. Ez kevésbé szerencsés eset, de egymagában mégsem elegendő arra, hogy teljes mértékben meggátolja Isten tervét, melyet éppen az adott jelenések által akar elérni. Éppen így Júdás szerencsétlen esete sem tudta aláásni az Úr Jézus megváltói misszióját. Bár lehet, hogy néhány embert visszatartott Jézus követésétől és tanításának elfogadásától, de Isten tervét nem tudta meggátolni. Ezzel csupán csak azt akarom világossá tenni, hogy a látnokok erkölcsi lazasága még önmagában nem elég ok arra, hogy egy Istentől származó jelenést hamisnak jelentsenek ki. Célzottan irányítottam a figyelmet a látnokokra. Egyrészt azért, mert újabban ismert magyar és külföldi teológusok mocskolják Medjugorjet, a jelenéseket és a látnokokat nagyon ügyesen megszerkesztett, szelíd hangvétellű írásokban, ahol egynéhány komoly érv mellett tucatnyi valótlan és rágalom található. Azt már nem tudom, és nincs is honnan tudnom, hacsak meg nem kérdezem őket személyesen, hogy mindez a rosszul informáltság vagy pedig a rossz szándéknak a gyümölcse. Egy teológus esetében egyik sem dicséretes, de főleg nem a rossz szándék. Erről csupán csak ennyit.

Ami ellenben a betaniai látnoknő komoly, kiegyensúlyozott, szentségre törekvő életét illeti, arról nemcsak a püspök tanúskodik, hanem mindazok, akik közelebbről ismerték őt. Ezek között található a sokak által jól ismert, híres amerikai újságíró konvertita, Michael Brown, aki Maria Esperanzával, a betaniai látnoknővel interjút is készített. Most hallgassuk meg, hogy miképpen vélekedik Michael Brown erről a derűs és fáradhatatlan asszonyról:

„- Még sohasem találkoztam életemben egy ilyen nagyszerű és kellemes egyéniséggel, mint Maria Esperanza Bianchini. Éppen az Utolsó óra című könyvemhez gyűjtöttem anyagot, mely a Szűzanya jelenéseiről szól. Az ősz a vége felé járt már 1991-ben, amikor felkerestem őt a Caracas-i szülészeten, ahol egyik unokájának e világra jöttére várakozott. Mondanom sem kell, hogy találkozásunkat megelőzően telefonbeszélgetésben egyeztettük a helyszínt és az időpontot is. Meglepett igenlő válasza a helyszíntre vonatkozólag, hiszen nem kevesebbről volt szó, mint egyik lányának a szüléséről. Ennek ellenére készségesen állt a rendelkezésemre. Alig elegyedtünk beszélgetésbe, jó mélyen a szemembe nézett, és elkezdte sorolni életem jelentősebb eseményeit pontos dátumokra és helyszínekre hivatkozva. Amikor befejezte múltam egyes eseményeinek a feltárását, szóhoz sem tudtam jutni, holott mi, újságírók nehezen jövünk zavarba, de most az egyszer – talán életemben először és utoljára is – torkomra akadt a szó. A következő napon már otthonában hallgathattam a rokonai és az őt állandóan körülvevő baráti kör elbeszéléseiből azokat a történeteket, amelyek Maria Esperanzával történtek. Többek között egy érdekes fényjelenségről is beszéltek, amely állandóan körülvette a látnoknőt, amikor éjszakánként a házi kápolnájában imádkozott. Aztán ilyenkor megannyi rózsaszirmok is hullottak, mint a hópehelyek. Maria Esperanza előre megjövendölt egy Eucharisztikus csodát, mely 1991. december 8.-án meg is történt. A Szentostya az átváltoztatás után elkezdett vérezni. Ezt a csodát később az egyházmegye püspöke hivatalosan is elismerte. Én magam is többször éreztem rózsailatot Maria Esperanza házában, míg ott tartózkodtam. A látnoknő jelenlétében egy megmagyarázhatatlan nyugalom, béke és öröm töltött el, amit még eddig soha sem tapasztaltam. Amikor második alkalommal látogattam el a látnoknő házába, egy éneket is komponáltam, mely az örömről és a mennyei boldogságról szólt, annak ellenére, hogy én egy zenei antitalentum vagyok. Amit máig sem tudok megmagyarázni, az nem más, mint az ő rendkívüli vonzó-ereje. Csupáncsak azt tudom, hogy mindig mellette akartam lenni, látni őt, és hallgatni, ahogyan beszél. A nézésében volt valami különleges szelídség, valami rendkívülien kellemes és nyugtató. Hamar megbarátkoztunk, és az elkövetkezendő években többször is találkoztunk. Rendszeresen elkísértem őt az imatálalkozókra, amelyeket különböző városokban és államokban tartott, mint például New York, New Jersey, Arizona, Pennsylvania, stb. A vele való találkozás alkalmával nagyon sok természetfeletti, -mondhatnám úgy - mennyei élményben volt részem. Amikor a feleségem, Lisa első alkalommal találkozott vele, érezte, hogy a Szűzanya átöleli, miközben a teljes súlytalanság állapotába esett. Egy újabb személyes élmény és egyben örök emlék is az a toll, melyet Maria Esperanza ajándékozott nekünk azzal a céllal, hogy egyházi esküvőnkön majd azzal írjuk alá a házassági szerződésünket. Rendszeresen beszélgetünk telefonon. Egyik alkalommal egy kifejezett és pontosan körülírt veszélyre figyelmeztetett, amit a Sátán számomra,

mint csapdát készített. Valóban igaza volt, a legkisebb részletekbe menően. Figyelmeztetésének köszönhetően egy óriási szerencsétlenségtől menekültem meg. A vele kapcsolatos rendkívüli jelenségek – mondhatnám – napirenden voltak, de számomra sokkal lenyűgözőbb volt az a szeretet, ahogyan ő viszonyult hozzám. Még eddig soha nem találkoztam olyan személlyel, aki olyan őszintén tudott szeretni, mint ő. Ezt a szeretetet sugározta ő a családtagjai felé is. Ezzel magyarázható, hogy a rokonai és a barátai szinte mindenhová elkísérték, ahová csak ment imatalálkozót tartani, még az Egyesült Államokba is. Olykor előfordult, hogy még hetvenen is voltak a kíséretében. Hat lánya és egy fia van és nagyon sok unokája. Nagyon sok lelki gyermeke van, és akármennyire is hihetetlen, a közeli rokonság mind – beleértve a férjét, a leányait, vejeit és a menyét is – mind úgy tekintenek rá, mint saját lelki vezetőjükre. Sokan úgy tartják, hogy Maria Esperanza a világ egyik legnagyobb misztikusa. Látnok, misztikus és egyben stigmatizált is. Akik ismerik az üzeneteit és a próféciait, azok tudják, hogy ő előre megjövendölte a 2001. szeptember 11.-i New York-i terrortámadást. Erről én magam is személyesen tanúskodom. Halálát megelőzően a hozzá közel álló személyek közül sokakkal érdekes dolgok történtek. Például pontosan három nappal megbetegedése előtt vele álmodtam. A Mennyországnak láttam ragyogó fényességben, fiatalnak és csodaszépnek. A feleségemnek pedig belső látomása volt vele kapcsolatosan az egyik szentmisén, anélkül, hogy tudott volna az én álomról. A halál beállta után a jelenlévők kivétel nélkül mindnyájan erős rózsaillatot éreztek. Én pedig örökké a szívemben őrzöm azokat a felejthetetlen pillanatokot, amelyeket együtt töltöttünk. Kimondhatatlan öröm, béke és boldogság volt vele együtt lenni. Életem egyik legfontosabb személyeként tarom őt számon azon emberek közül, akiket valaha is ismertem. Soha sem foglak téged elfelejteni, Maria Esperanza! A krisztusi szeretettől sugárzó szemeidet, szelíd mosolyodat és szentséged illatát!” Eddig az idézet Michael vallomásából. Valóban megható, ahogyan ez a megtért újságíró beszél Isten választottjáról. Azt gondolom, hogy mi, papok is tanulhatnánk tőle, ami a látnokok és a próféták értékelését illeti. Egyébként az Úr Jézus is óva int bennünket attól, hogy az Ő prófétáit ócsároljuk: „Ha nem vagytok meggyőződve arról, - mondja az Úr Jézus – hogy én küldtem őket, akkor maradjatok csendben, imádkozzatok, kérjétek a Szentlelket, hogy világosítson meg benneteket, és hogy mutassa meg az igazságot! De semmiképpen sem engedem meg, hogy bántsátok őket! Ne feledjétek, hogy egyszer majd mindenért számot kell adnotok, de különösképpen az igazság hírnökeinek a bántalmazásáért és akadályoztatásáért!

Én ezennel búcsúzom a kedves rádióhallgatóktól, egy újabb áldott hetet kívánván mindnyájuknak, és azt, hogy hasonló szép és felejthetetlen élményben legyen részük, akár csak mint Michael Brownnak. A viszonthallásra!**Kedves hallgatóink Selymes József atya műsorát hallották, *Kitekintés a jelenések világára* címmel.**